

III. ТОЛЕРАНСЕН АНАЛИЗ

3.1. Толерансен анализ по метода Монте Карло. Приложение на програми от типа на PSpice за толерансен анализ. Задаване на индивидуални толеранси и дефиниране на корелирани изменения чрез оператора .MODEL.

3.2. Толерансен анализ чрез анализ в най-лошия случай. Приложение на програми от типа на PSpice за толерансен анализ. Задаване на индивидуални толеранси и дефиниране на корелирани изменения чрез оператора .MODEL.

3.1. Толерансен анализ по метода Монте Карло. Приложение на програми от типа на PSpice за толерансен анализ. Задаване на индивидуални толеранси и дефиниране на корелирани изменения чрез оператора .MODEL.

- Статистическият (Монте Карло) анализ позволява да се изследва **Влиянието на производствените толеранси върху схемните характеристики**.
- Този анализ се извършва чрез **задаване на случайни стойности за параметрите на схемните елементи, за които са дефинирани толеранси, в съответствие с избран закон на разпределение**.

3.1.1. Приложение на програми от типа на PSpice за толерансен анализ

С помощта на графичния анализатор Probe се изобразява **толерансното поле на изследваната характеристика** и се построяват съответни хистограми.

Процедурата за анализ по метода Монте Карло включва следните стъпки:

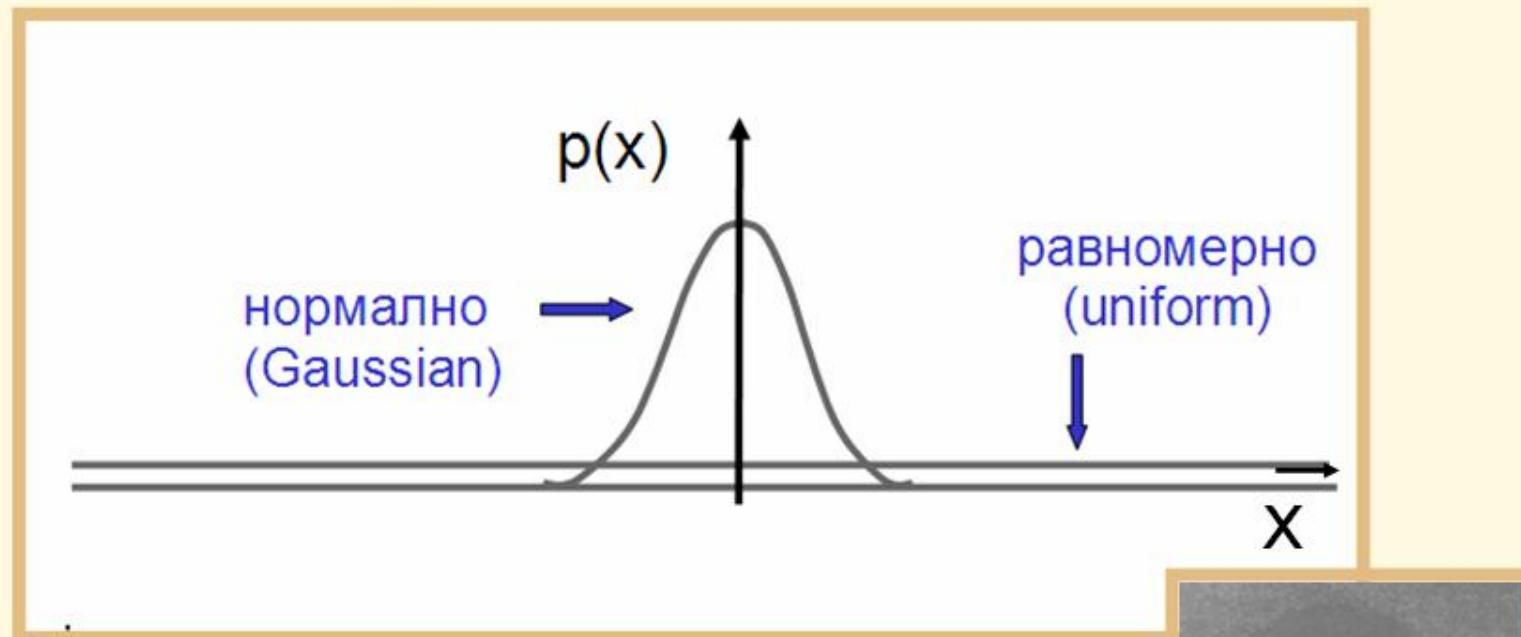
1. Задаване на толеранси на параметрите

Задаването на **закона на разпределение** се извършва по следните начини:

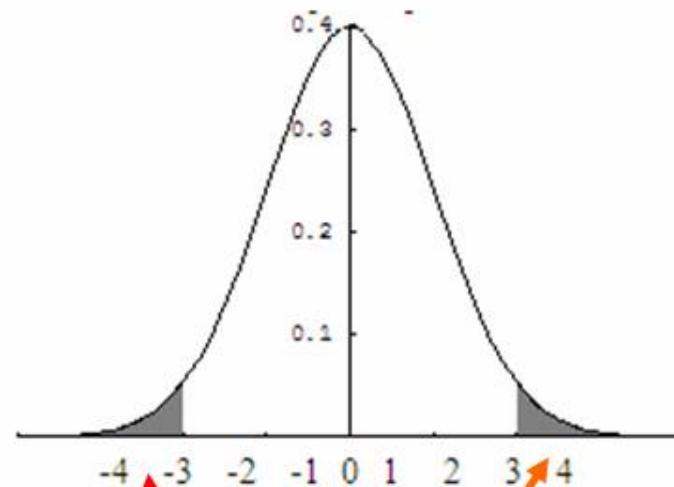
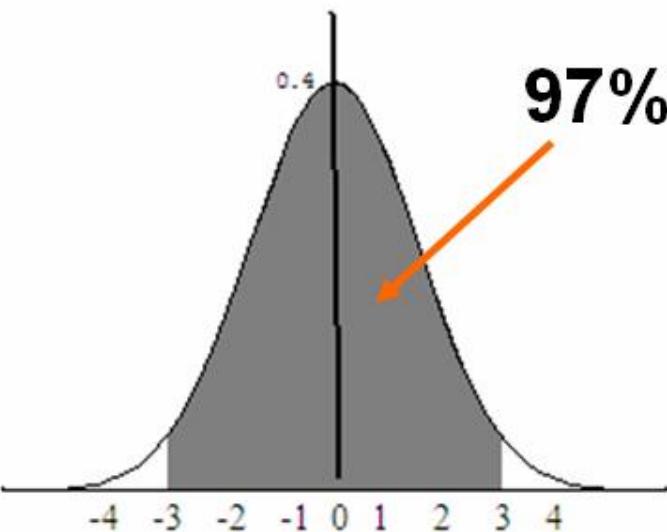
- чрез дефиниране на **общ тип разпределение** за всички зададени с толеранси елементи в схемата;
- чрез дефиниране на **индивидуални закони на разпределение** за параметрите на отделните елементи чрез оператора **.MODEL**.

Закони на разпределение, зададени като стандартни в PSpice

- Нормално (Гаусово, камбановидно)
- Равномерно

Karl Friedrich Gauss 1777-1855 4

σ - (стандартно отклонение)

Извън интервала $\pm 3\sigma$

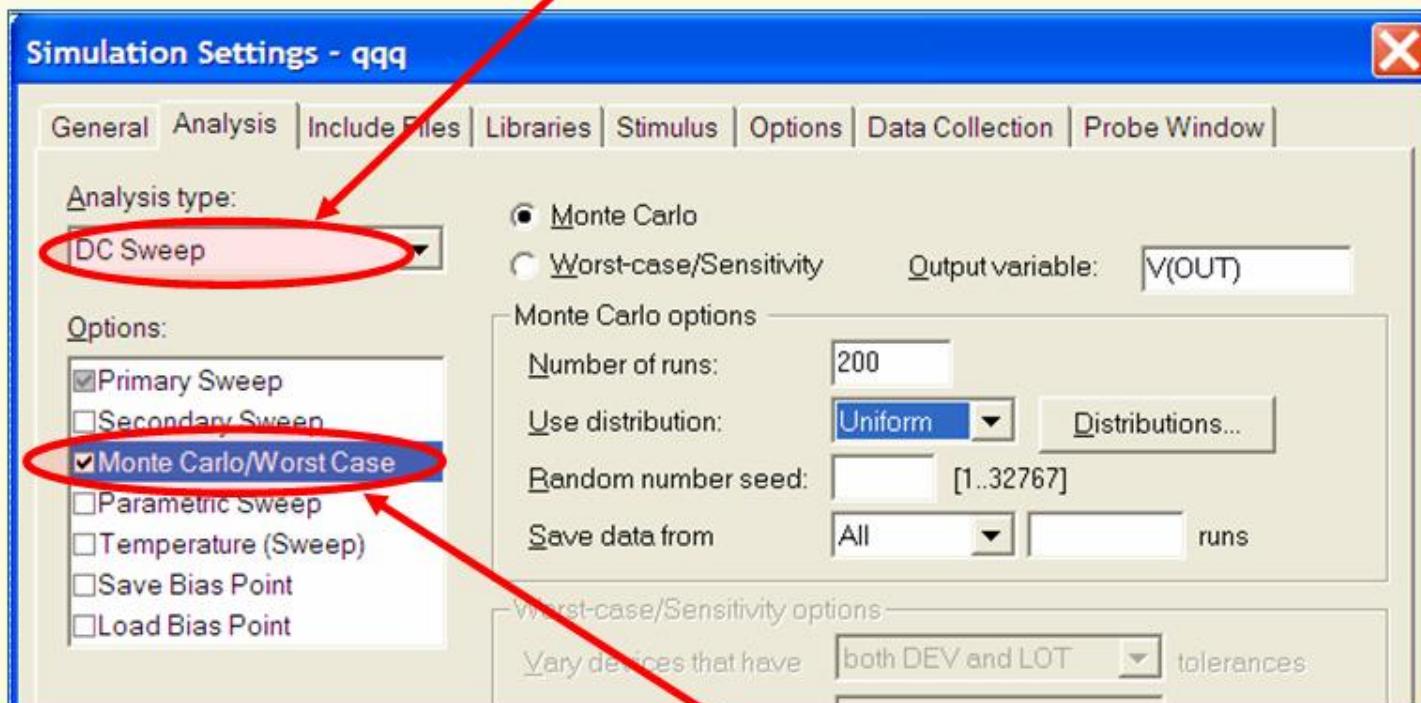
са само 3% от попаденията

Дефиниране на **общ тип разпределение** за Всички зададени с толеранси елементи в схемата:

- Когато елементите се характеризират с еднотипно разпределение на стойностите в рамките на произвъдствения толеранс, това разпределение може да се укаже за **цялата схема** чрез настройка на опциите на системата.
- Задаването на толеранси на параметрите на схемните елементи тип **R, L и C** се извършва чрез редактиране на атрибута им **TOLERANCE**, като в полето за стойността му се записва толерансът в проценти.

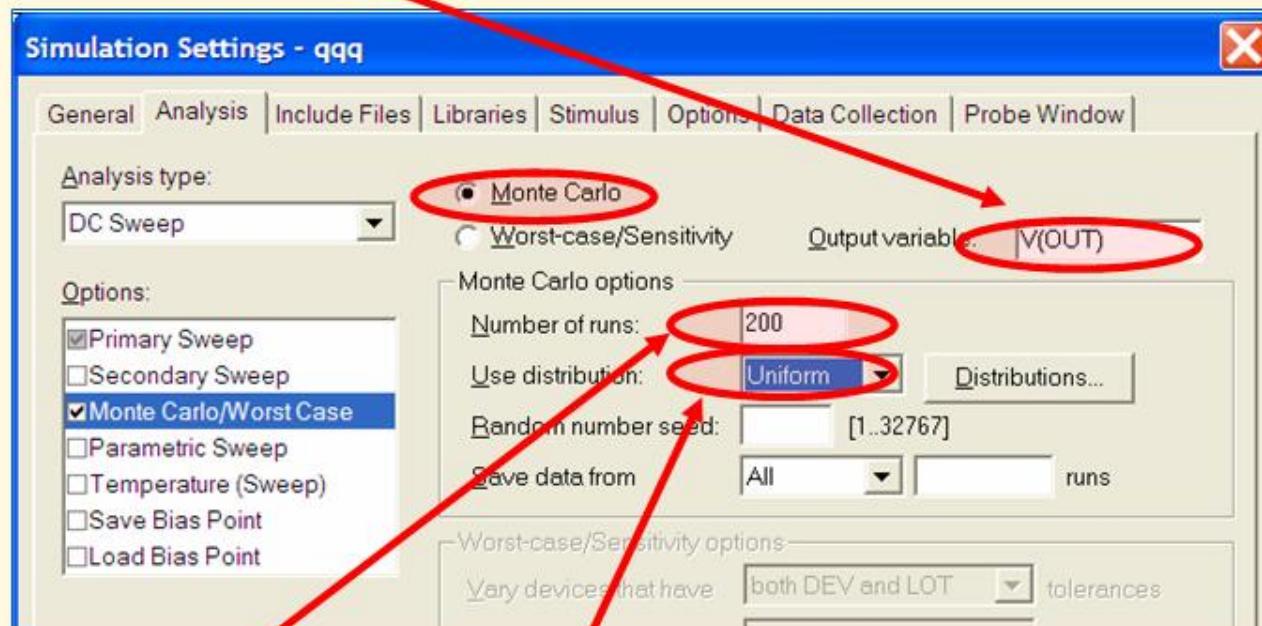
2. Дефиниране на анализите

□ Дефинира се основният анализ.

□ Задава се и толерансен статистически анализ Monte Carlo/Worst Case

- Задава се името на изходната променлива, напр. V(OUT);

- Дефинират се параметрите на анализа: брой статистически изпитания (number of runs); тип разпределение – нормално (Gaussian) или равномерно (Uniform).

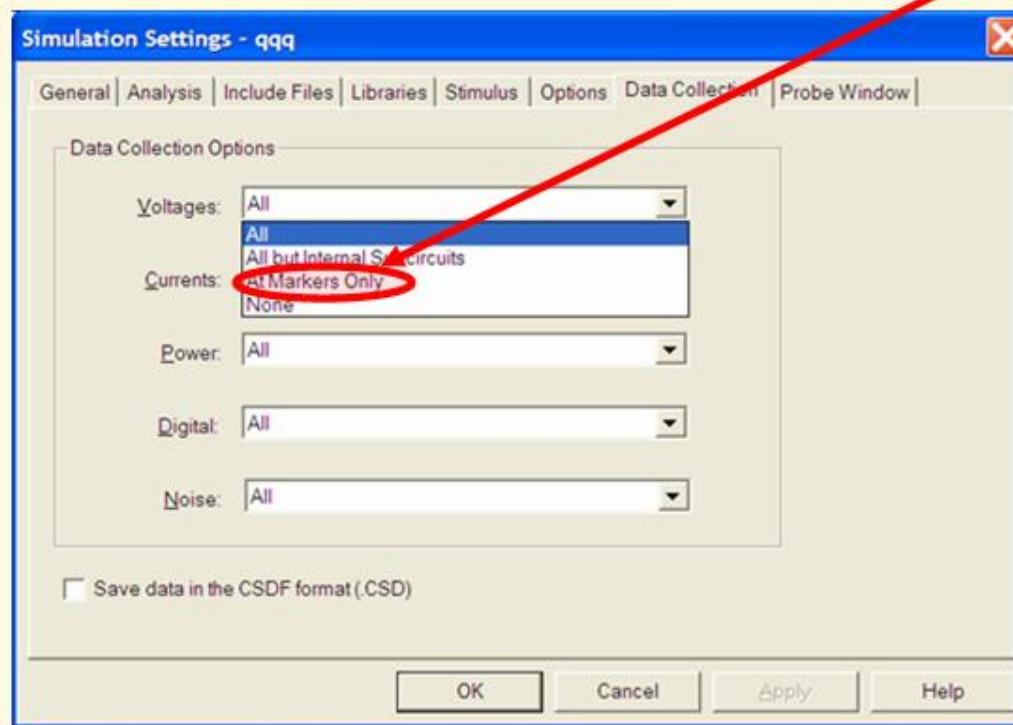
Начин за ускоряване на статистическия анализ

За да се ускори статистическият анализ и да се намали размерът на файла с резултати в графичен вид (dat-файла), е целесъобразно потребителят да ограничи броя на подаваните към Probe изходни характеристики, като укаже само онези, които го интересуват.

За целта интересуващите ни величини се обозначават в чертежа с маркери за напрежение и/или ток и чрез менюто

PSpice/Edit Simulation Profile/Data Collection

се настройва системата за извеждане в Probe само на маркираните величини (At markers only**).**

3. Построяване на хистограма чрез Probe

Хистограмата се построява по следната процедура:

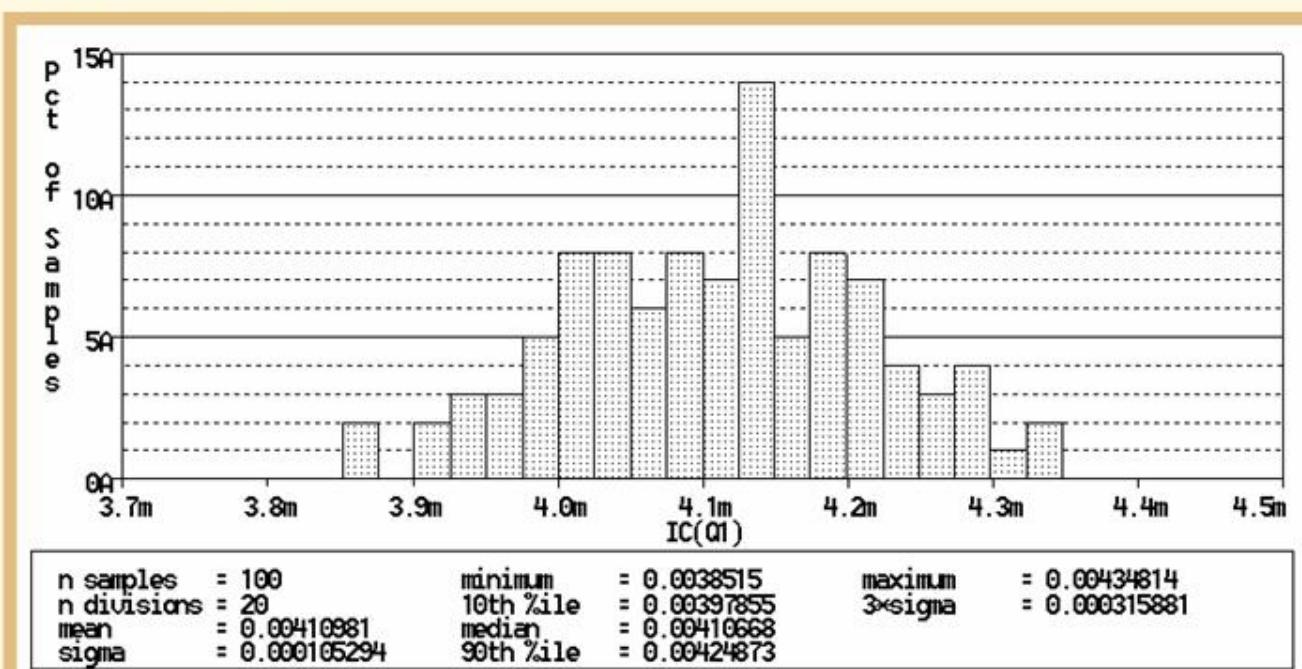
3.1. В менюто Plot/Axis Settings се избира променливата по осма X чрез

X Axis/Performance Analysis

3.2. Задава се променливата, чиято хистограма се построява, чрез менюто

Trace/Add...

- По оста Y се извежда процентът попадения на величината в съответните подинтервали между минималната и максималната стойност.
- При извеждат също така и резултати от статистическата обработка – средна стойност (Mean), стандартно отклонение (Sigma) и пр.

3.1.2. Задаване на индивидуални толеранси и дефиниране на корелирани изменения чрез оператора .MODEL

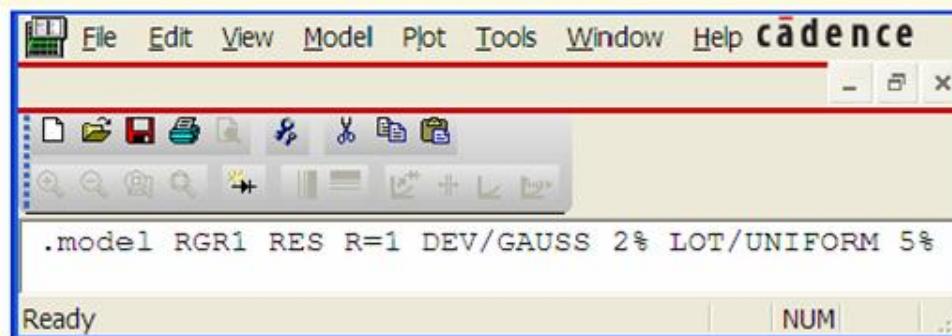
- Задаването от потребителя на **специфични закони на разпределение**, както и дефинирането на **корелация** между параметри на схемни елементи, се извършва с помощта на оператора **.MODEL**.
- Елементите, чиито атрибути могат да бъдат редактирани, се съхраняват в библиотеката **BREAKOUT.LIB**. Такива са резистор (**Rbreak**), кондензатор (**Cbreak**), бобина (**Lbreak**) и гр.

- Задаването на индивидуални толеранси, типове разпределение и корелация между стойностите на елементите се извършва чрез редактирането на параметрите на модела на съответния компонент от моделната библиотека **BREAKOUT.LIB**.
- За целта се избира елементът и с десен клавиш се избира менюто за редактиране

Edit PSpice Model

- Например, моделът на резистор Rbreak от библиотеката **BREAKOUT.LIB**, но подразбиране има **Буга:** **.model Rbreak RES R=1**
- За дефиниране на група от резистори, чиито параметри имат корелирано (съвместно) равномерно разпределение 5% и независими изменения по 2% по нормален (Гаусов) закон, е необходимо да се редактира описанието на елемента чрез оператора **.MODEL**, който добива **Буга:**

.model RGR RES R=1 DEV/GAUSS 2% LOT/UNIFORM 5%

.model RGR RES R=1 DEV/GAUSS 2% LOT/UNIFORM 5%

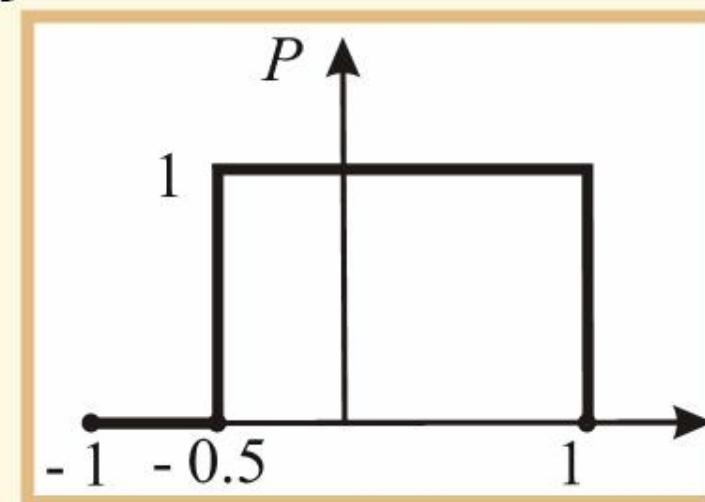
където:

- с **DEV** се **указва независимо изменение**;
- с **LOT** – **корелирано изменение**;
- с **GAUSS** се **задава нормално разпределение**;
- с **UNIFORM** се **задава равномерно разпределение**.
- RGR** е **името на дефинираната група елементи с индивидуални разпределения**.

Задаване на несиметрични разпределения

С помощта на оператора **.MODEL** може да се зададе **несиметрично разпределение** на даден параметър. За целта се използва операторът **.DISTRIBUTION** за задаване на нови потребителски дефинирани разпределения.

Например, за задаването на несиметричен толеранс на съпротивлението на резистор от -5% до $+10\%$ от номиналната стойност, се използва функцията на разпределение, показана на фиг. 1, която дава вероятността за генериране P на случаи числа в интервала $(-1,1)$

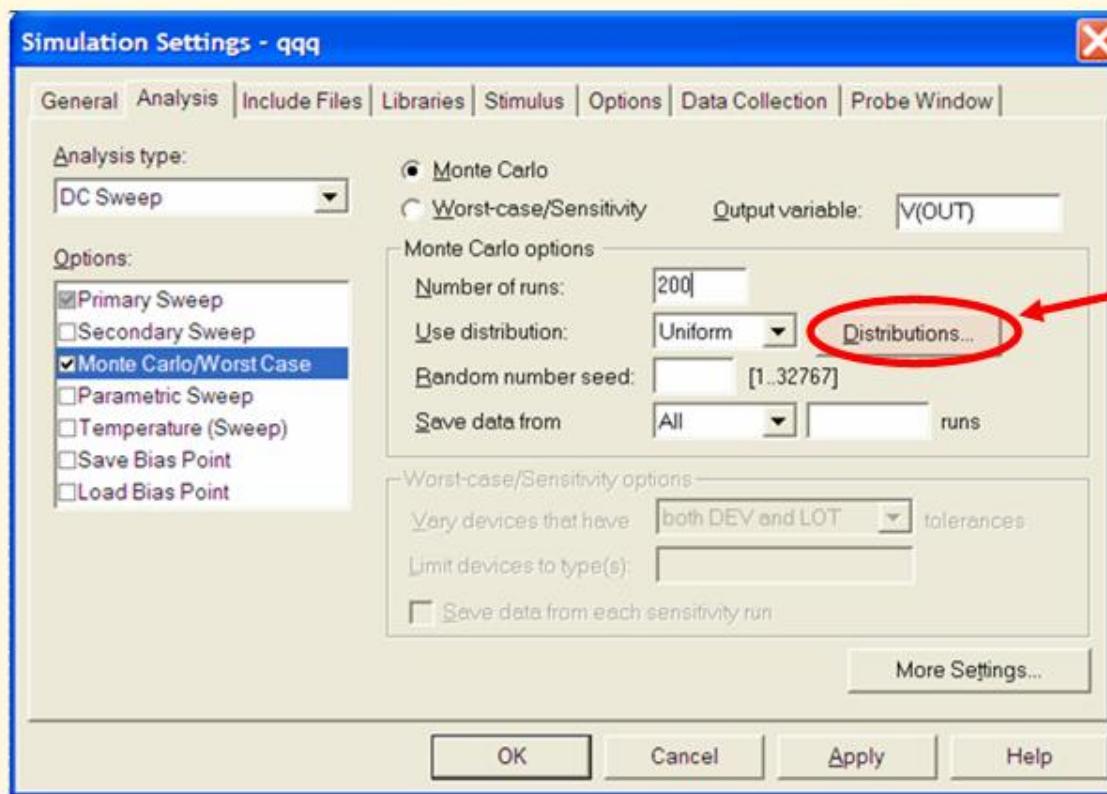
Фиг. 1

Описва се във Вига:

DISTRIBUTION <име> (-1,0) (-0.5,0) (-0.5,1) (1,1) 18

Процедура за дефиниране на несиметрични толеранси

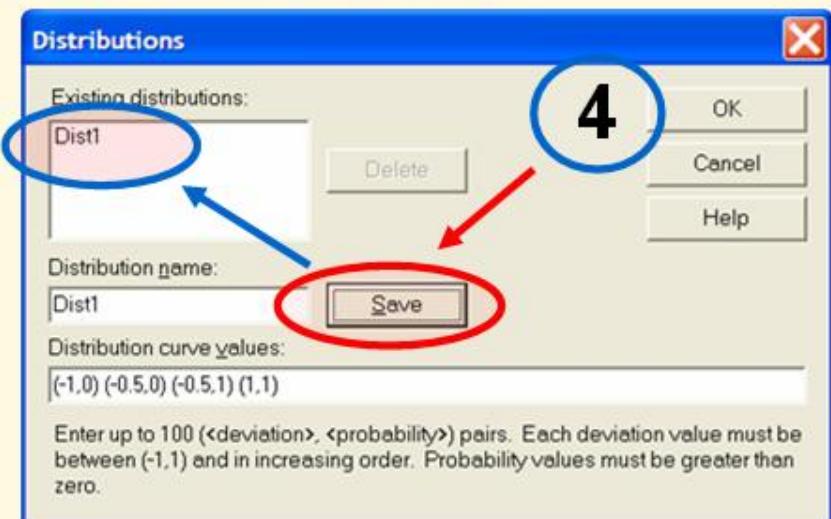
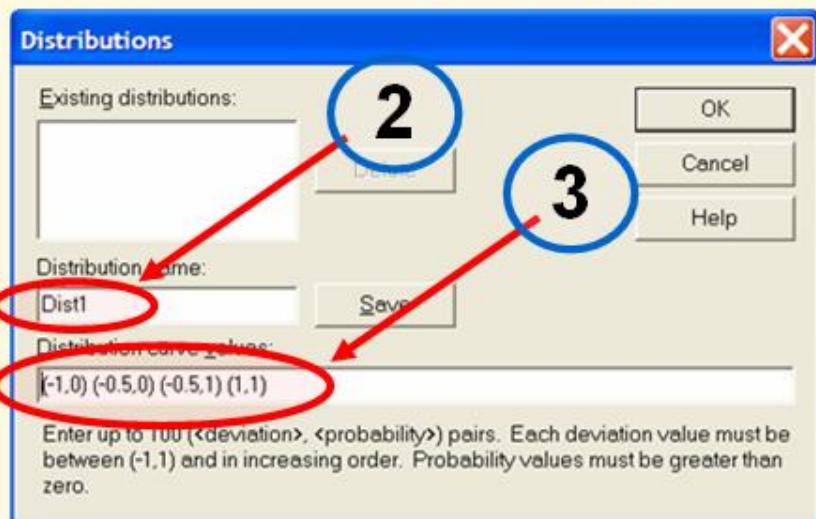
1. В менюто Monte Carlo/Worst Case се избира подменюто за задаване на разпределение (Distribution).

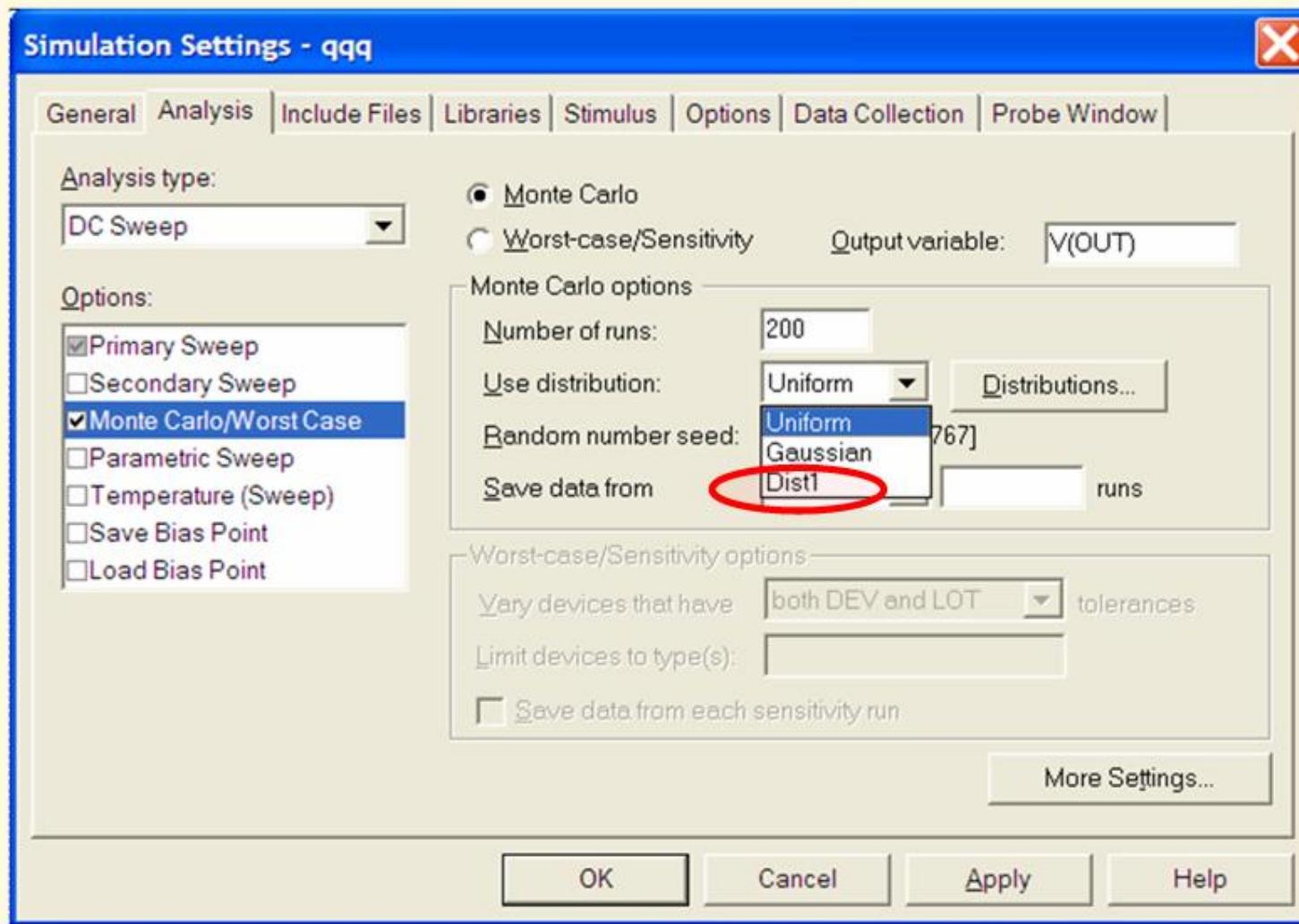
2. Въвежда се име на разпределението в полето **Distribution name, например **Dist1**.**

3. В полето за задаване на стойности на кривата на разпределение **Distribution curve value се въвеждат стойностите, описващи функцията на разпределение Р Във Вуга (разпределение, Вероятност).**

(-1,0) (-0.5,0) (-0.5,1) (1,1)

Името на дефинирания тип разпределение DIST1 се вклъчва автоматично в списъка на разпределенията

3. От подменюто за задаване на разпределение Use Distributions на менюто Monte Carlo/Worst Case се избира разпределението Dist1 от списъка с разпределенията. По този начин параметрите на Всички елементи, за които е зададен атрибутът TOLERANCE, се дефинират с този тип разпределение. Изпълнението на стъпки 1 – 3 Води до включване в cir-файла на инструкциите:

.OPTIONS DISTRIBUTION Dist1

.DISTRIBUTION Dist1 (-1,0)(-0.5,0) (-0.5,1) (1,1)

4. Избира се елемент от групата RGR и се редактира PSpice моделът (Edit PSpice Model) на резистора за задаване на независими отклонения (tun DEV) на стойността в диапазона от -5% до +10% от номиналната стойност:

.MODEL RGR RES R=1 DEV/Dist1 10%

3.2. Толерансен анализ чрез анализ В най-лошия случай. Приложение на програми от типа на PSpice за толерансен анализ. Задаване на индивидуални толеранси и дефиниране на корелирани изменения чрез оператора .MODEL.

- Освен чрез статистически анализ, симулаторът PSpice позволява да се изследва влиянието на производствените толеранси върху схемните характеристики и чрез анализ В най-лошия случай.
- Този анализ дава възможност да се направи бърза оценка на максималното отклонение на изходната характеристика от номинала при най-неблагоприятната комбинация от изменения на схемните параметри В рамките на производствените им толеранси.

3.2.1. Приложение на програми от типа на PSpice за толерансен анализ чрез анализ В най-лошия случай

- Анализът се извършва като се задават произволствените толеранси $\varepsilon_i \%$ на схемните елементи q_{oi} , $i=1,2,\dots,m$ и се дефинира изходната характеристика F , която ще се изследва.
- Симулаторът PSpice извършва анализа В най-лошия случай като се задават едновременно максимални отклонения на параметрите на всеки от схемните елементи В посока, която води до увеличаване на стойността на изследваната изходна характеристика F .

Симулаторът PSpice извършва анализа в най-лошия случай по следния алгоритъм:

1. За всеки елемент q_{oi} се определя знакът z_i на производната $\partial F / \partial q_{oi}$:

$$z_i = sign\left(\frac{\partial F}{\partial q_{oi}}\right) \quad i=1,2,\dots, m.$$

За определяне на производната се използва приблизителният метод на нарастващите. Задава се нараствък на параметъра

$$\Delta q_i = \varepsilon \cdot q_{oi}$$

За стойност на ε се приема данната за относителната точност **RELTOL** на симулатора.

За стойността на параметъра

$$q_i = q_{oi} + \Delta q_i$$

се изчислява новата стойност на изходната характеристика $F_i = f(q_i)$, откъдето се намира:

$$\frac{\partial F}{\partial q_{oi}} \approx \frac{\Delta F}{\Delta q_i} = \frac{F_i - F}{\Delta q_i}$$

- 2.** Задават се едновременно максимални отклонения на параметрите на всеки от схемните елементи в посока, която води до увеличаване на стойността на F :

$$q_i = q_{oi} \left(1 + \frac{z_i \varepsilon_i \%}{100} \right)$$

3. Извършва се анализ за максимално отклонените стойности на схемните параметри q_i , $i=1,2,\dots,m$ и се изчислява максимално отклонената в посока на увеличение изходна характеристика F_{HI} .

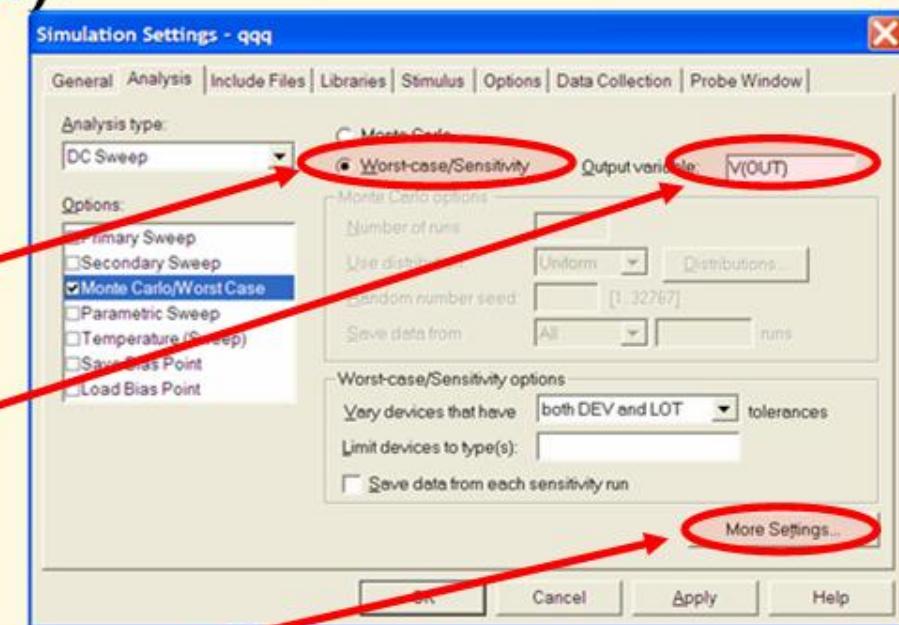
4. По аналогичен начин се изчислява максимално отклонената в посока на намаление изходна характеристика F_{LO} . За целта се задават едновременно максимални отклонения на параметрите на всеки от схемните елементи в посока, която води до намаление на стойността на F .

Общийят брой анализи, необходими за изследване в най-лошия случай, е $(m+2)$ и е значително по-малък от необходимия брой анализи за статистически анализ.

Процедура за задаване на анализ В най-лошия случай

- 1. Задават се производствените толеранси на схемните елементи**
- 2. Дефинира се основният анализ.**
- 3. Задава се и толерансен анализ (Monte Carlo/Worst Case).**

- В менюто за толерансен анализ се задава анализ В най-лошия случай (Worst Case/Sensitivity).**
- Въвежда се името на изходната променлива.**
- Извиква се менюто за допълнителни настройки на анализа.**

4. Дефинира се посоката на изменение на изходната величина в най-лошия случай: в посока нагоре (HI) или надолу (LO)

~~Чрез графичния анализатор Probe може лесно да се построи толерансното поле на изходната величина в резултат от производствените толеранси на схемните елементи.~~

За целта се извършват две симулации в най-лошия случай – една в посока нагоре (HI) и една в посока надолу (LO), като резултатите се записват в отделни dat-файлове. Толерансното поле се изобразява в Probe като към първия резултат (вариант HI) се добавя вторият (вариант LO) (чрез менюто на **Probe File/Append Waveform**).

